

Sto let výroby cukrovinek Stollwerck

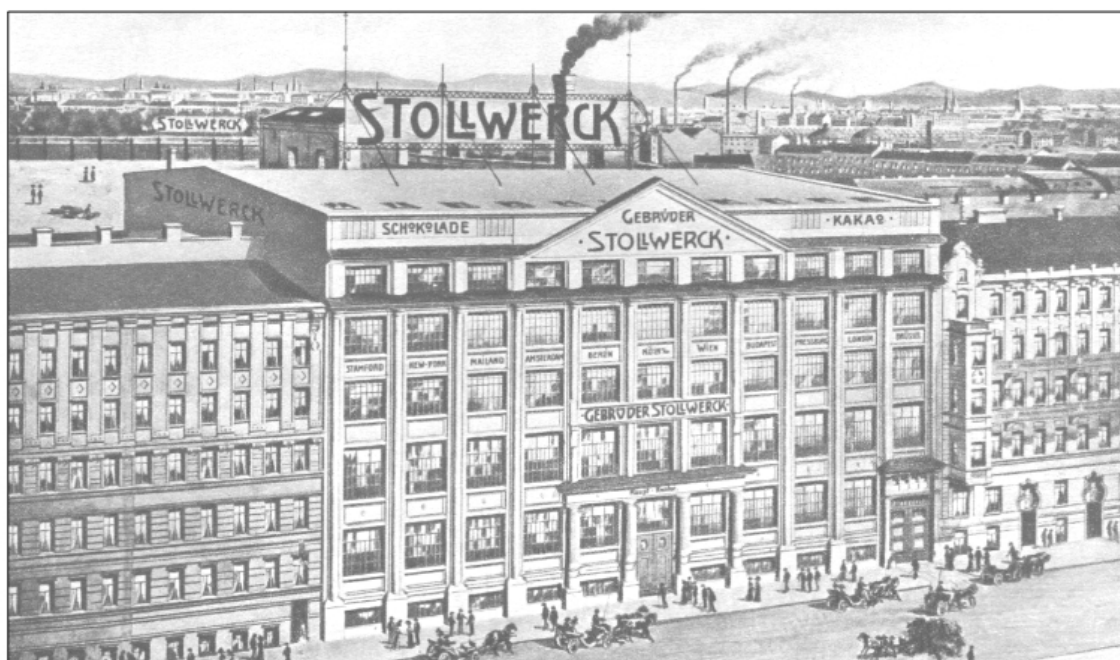
„Já to neukopnu, je to tvrdý jako štolverk," heká Keliška s motýčkou na hřbitově. Pamětníci se usmějí, mladí nejspíš nevědí, ani neřeší, co to vlastně je. Štolverky stejně jako hašlerky byly cucací bombóny. Nejedno dítě se neustálými pokusy rozchroustat štolverku záhy dočkalo zubních kazů.

Vyučený cukrář Franz Stollwerck (*1815) pocházel z Kolína nad Rýnem. Zkušenosti sbíral ve Švýcarsku a ve Francii. V pětáctyřiceti letech založil firmu Stollwerck, která se specializovala na bombóny. Jeho syn Franz výrobu rozšířil o dobrotu z marcipánu a kakaa a stal se dvorním dodavatelem německého korunního prince Fridricha.

Stollwerck měl své provozy v hlavních městech střední Evropy a svoje produkty vyvážel i do USA. V českých zemích by se však příliš neuchytil, protože Češi, Moravané a Slezané měli svoje dobře zavedené výroby cukrovinek i čokolády. Proto byla založena výroba v Prešpurku (Horní Uhry), což je dnešní Bratislava. Podnik fungoval i po roce 1918 a zajišťoval si odbyt v celé nově vzniklé republice. Chytrým propagačním počinem se stalo zdarma šířené sběratelské album (viz obrázek).

Expediční štítek štolverek pro export pochází z roku 1956. Kromě názvu podniku sděluje: Tutti frutti dražé, výrobek číslo 1084, čistá váha 2 kg, československá produkce. Firma s tímto názvem existovala až do začátku 60. let min. století. Tehdy se podnik rozrostl a znali jsme ho jako Figaro Bratislava. Internetový kamarád k tomu poznamenal: „Stollwerck v Bratislave skončil ako pobočka Mondeléz (Nestlé pre východnú Európu produkujúca divnú kvalitu). Ale aspoň fungujú a stále robia kazy na zuboch. Stále sídlia oproti polícii na Račianskej ulici. Keď tadiaľ idem, tak si v tom závane pripálenej takej akoby čokolády spomeniem na amerických policajtov krmiacich sa donutmi s čokoládou.

Vídeňská továrna v roce 1909